

До найбільш важливих життєвих та кар'єрних навичок належать лідерство та відповідальність. Аби сьогоднішній школяр в майбутньому став лідером і просто успішною людиною, нині його потрібно навчити буди ватажком. А для цього необхідно сформувати здатність керувати діями інших, власним прикладом надихати на звернення та нести відповідальність за роботу всієї групи.

Нами запропоновано застосування для формування навичок XXI століття метод проектів. Використовуючи метод проектів у роботі з учнями, можна дослідити, що він містить у собі сукупність дослідницьких, пошукових, проблемних, творчих за самою своєю сутністю підходів, сприяє творчому розвитку учнів, використанню ними певних навчально-пізнавальних прийомів, які в результаті самостійних дій дозволяють вирішувати ту чи іншу проблему. Крім того, метод проектів передбачає обов'язкову презентацію результатів.

Гамалюк Степан Анатолійович

Чернівецький Національний університет імені Юрія Федьковича

Науковий керівник: Гудима Юрій Васильович, доктор фізико-математичних наук, професор

Чернівецький Національний університет імені Юрія Федьковича

ЕЛЕКТРОННЕ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

Розвиток сучасної освіти в Україні базується на активному використанні сучасної комп'ютерної техніки та інформаційних технологій у процесі навчання. Перед освітнім процесом стоїть завдання, яке полягає у підготовці конкурентоспроможного спеціаліста в епоху електронного середовища. Це стало причиною переосмислення традиційних моделей навчання і створення на їх основі нових, які базуються на використанні мережевих та інформаційно-телекомунікаційних технологій навчання. Електронне навчання (E-learning) є новою перспективною моделлю навчання, яка базується на використанні новітніх мультимедійних технологій, інтернету з метою поліпшення якості освітніх послуг, спрощення доступу до актуальних, достовірних ресурсів, отримання допомоги зі сторони спеціалістів в необхідній галузі а також колективної роботи на відстані.

Розвиток електронного навчання відбувався в три етапи. Перший етап (20-50-ті роки XX століття) охоплює період з моменту появи електромеханічних комп'ютерів до широкого впровадження електронних комп'ютерів. Цей етап характеризується застосуванням різних механічних, електромеханічних та електронних індивідуалізованих пристроїв, за допомогою яких подавався навчальний матеріал і виконувався контроль і самоконтроль знань технологія програмованого навчання). Другий етап охоплює період 50-80-х років минулого століття та пов'язаний з широким упровадженням ЕОМ у практику. У цей період була створена велика кількість спеціалізованого програмного забезпечення – автоматизованих навчальних систем PLATO, Coursewriter, Tutor та інші. Третій етап (з 80-х років минулого століття) розпочався з появою комп'ютерних мереж і персональних комп'ютерів. Стрімкий поштовх до розвитку освітніх технологій пов'язаний з використанням глобальної мережі інтернет. Використання спільних і розподілених ресурсів, Web-технологій, віддалений доступ до навчальних матеріалів забезпечив суттєве підвищення ефективності професійної підготовки, її доступності та масовості.

Така форма навчання може відбуватися в трьох режимах: синхронний, асинхронний та індивідуальний.

- навчання в синхронному режимі часто називають "режимом реального часу", оскільки воно дозволяє учасникам курсу і вчителю вільно спілкуватися, майже так, ніби вони знаходяться в одному місці і в той же час. Заняття, що проводяться таким чином, проходять під повним контролем викладача і нагадують класичні лекції.

- асинхронний режим полягає у тому, що контакт між учнями і вчителем не відбувається в реальному часі. Пакет програм такої системи містить бази даних, в яких зберігаються матеріали конкретних курсів.

- індивідуальний режим навчання – не що інше, як навчальний портал, що містить програмне забезпечення, яке дозволяє створити центральне середовище для проведення всіх заходів, пов'язаних з дистанційним навчанням.

Традиційний спосіб навчання, до якого ми звикли, майже не змінився, як правило, складається з пасивного прослуховування і вибіркового запису інформації, наданої вчителем, відсутній індивідуальний підхід і використання новітніх комунікаційних та інформаційних можливостей, які значно полегшують отримання знань.

Новий спосіб навчання – динамічний, доступний у будь-якому місці, в будь-який час. Проте нова система встановлює нові вимоги як для студентів, так і для людей, які готують матеріали та контролюють процес навчання, такі як постійний доступ до мережі Інтернет, вміння користуватися необхідним програмним забезпеченням.

Цілями електронного навчання є: можливість одержання освіти особам з фізичними вадами; доступ до освітніх ресурсів у будь-який час з будь-якого місця, де є доступ до мережі; використання інноваційних педагогічних технологій; самостійна чи колективна робота з електронними навчальними матеріалами.

Підсумовуючи, можна сказати, що на даний час система електронного навчання не може конкурувати із традиційними формами навчання, але це питання часу. Світ змінюється кожного дня, кількість інформації зростає, потреби людей стають іншими. Часу на засвоєння актуальної інформації стає менше, а отже, і швидкість отримання цієї інформації повинна збільшитися. Саме тому ресурси електронного навчання набувають такої популярності.

Список використаних джерел

1. CLARKE A.: E-learning nauka na odległość, Wyd. Komunikacji i Łączności, Warszawa. 2007
2. Шевельова М. К. Использование средств дистанционного образования для формирования доверия к современным динамическим знаниям // Информационно-технологическое обеспечение образовательного процесса современного университета [Електронний ресурс] : зб. доп. міжнар. інтернет-конф., Минск, 1-30 листоп. 2013 р. – Минск, 2014. – С. 333-338. – Режим доступу к журнал.

Швець Альвіна Романівна

Запорізький національний університет

Науковий керівник: Масюк Олег Петрович кандидат філософських наук, доцент

Запорізький національний університет

ВПРОВАДЖЕННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО ДОСВІДУ НЕДИСКРИМІНАЦІЇ В УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ

Актуальною тенденцією в діяльності української соціальної роботи постають антидискримінаційні практики, які дозволяють підвищити якість надання послуг у соціальних службах. Україна намагається наслідувати здебільшого європейські моделі соціальної роботи. Слід звернути увагу на американський досвід введення принципу недискримінації в соціальній сфері. Адже сучасна соціальна робота утворилась саме в Сполучених Штатах Америки, що говорить про їх багаторічний досвід та високоякісні технології.

Американський досвід вивчають такі українські вчені як С. Кубіцький [1], В. Поліщук, Г. Попович. Безпосередньо в США антидискримінаційні практики аналізують такі американські дослідники Б. Мак Гоуен, П. Глік. Мета нашого наукового дослідження змоделювати американський досвід принципу недискримінації в соціальній роботі в Україні.

За С. Кубіцьким «Антидискримінаційна практика – комплекс настанов і реальних заходів для подолання порушень прав клієнтів соціальної роботи за класовими, національними, релігійними, статевими, віковими та іншими ознаками» [1, с. 273]. Відтак, це практика гармонізації суспільних відносин, яка пов'язана з вирішенням проблем щодо утисків та приниження учасників соціального обслуговування.

Відповідно до Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», а саме другої статті: «принцип недискримінації – забезпечення рівних можливостей осіб та/або груп осіб» [2]. Щодо американського законодавчого підґрунтя виконання антидискримінаційних практик, для кожної категорії клієнта соціальної роботи існує окремий закон. Проте, початок було покладено тринадцятою поправкою до Конституції США, яка заборонила рабство та будь-який примус.

Впровадження принципу недискримінації в Америці починається з макрорівня (соціальної політики): затвердження законів; створення програм; написання проектів та подальших планів соціальних дій. У безпосередньому контакті соціального працівника та клієнтів проводяться освітні навчання (лекції та тренінги) для підвищення свідомості громади на тему недискримінації. Також існує практика «позитивної дискримінації» (переваги для окремих груп населення), яка містить тимчасовий характер, задля встановлення балансу з масштабним пригніченням прав людини.

В Сполучених Штатах Америки соціальні працівники в діяльності недискримінації виконують одну із ролей – «представника інтересів», яка полягає в тому, що працівники в громаді захищають інтереси осіб, стають організаторами допомоги групам, які зазнають дискримінації. Під час правозахисної процедури соціальний працівник має право виступати як позивач, адвокат, експерт-свідок та колега судового персоналу, що дозволяє фахово надати свідчення про факт дискримінації [3, с.62]. Відповідно, соціальний працівник має мати належний юридичний статус для захисту прав клієнта як це практикується в США.